

FRIDAY SERMON / வெள்ளியாச்சு வழக்கு
HAZRAT KHALIFATHULLAH MUNIR AHMAD AZIM (A)

**19 JUNE 2020
27 SHAWWAL 1441 AH**

THE ATTRIBUTES OF ALLAH (Pt.9)
அல்லாஹுவின்றி ஸவிஶேஷ குள்ளண்டல் (பாரம-9)

ஸலாமினு ஶேஷம் ஹஸ்த் வலீஹத்துல்லாஹ் தஸஹ்ஹா
ஓ, தனைவூடு, ஸுர:அத்தீஹாதிஹ ஓதிய ஶேஷம் **அல்லாஹு
வின்றி ஸவிஶேஷ குள்ளண்டல் (பாரம-9)** ஏன் விஷ
யதை அடுப்பத்தாகவி வெள்ளியாச்சு வழக்கு அடுருடிக்கூக
யுள்ளதாயி.

அத்தீஹாந்துலில்லாஹ்! ஸும் அத்தீஹாந்துலில்லாஹ்! அல்லாஹு
வின்றி குள்ளாமண்டல் ஏன் விஷயதை ஸஂவயிச்சுதை
ப்ரதாஷ்ணம் நாம் ஹனும் தூக்குக்குயான். அதுபோலே அவன்,
அல்லாஹு மானவனுமேல் சொறித்த அதூதாத்தமாய அனு
ஶாண்டல்க்குதை நனி பிரகாஶனவும் ஹதிலுடை நிரவேற்பை
டுக்குயான். அவன்றி ஏற்றவும் மனோஹரமாய நாமண்திலுடை
யான் நாம் அவனோடுதை நனி பிரகாஶிப்பிக்குன்றத்.

அதாம(அ)ன்றி ஸ்வஷ்டிப்பு வேற்றிலும் அதேதுட்டினும்
அல்லாஹு(த)யில் நினைம் அனேகம் அனுஶாண்டல் அடேஹா
ஸாயத்தமாகூக்குயுள்ளதாயி. கெவதைபோலையுதை உன
தமாய பதவியிலாயிருந் உன்னாமாருடை ஸஂஸ்திலாயி
ருந்தாயி நமுக்கு காணுவான் கஷியுமாயிருநை. (அவருடை
பதவியும், விசாரவிகாரணைதை பயணமாக்கும்) அவர் மறுதை
வருமாயி பகுவைய்க்காதிரினுவெக்கில்! ஏனால் அவறி
லுடையான், ஸாயாரை ஸ்வஷ்டிக்கலை ஒழிவாக்காதை, கெவங்
தன்றி பலதிக்கல் நடப்பிலாக்கிக்கொள்கிறிக்குன்றத்.

விலக்கப்பை கனி கெசிக்குன்றிலுடையான், ஭ூமியி

லேக்கு தாஷ்ததபூடுந்த் என்ற ஒரு வஸ்துதயாயிருக்கிற நில நில்கூனு, ஹதிலுடை அனேகம் ஸநோஸ்முஹுர்த்த அஸ்ரிக்கு, அத்த காரணமாயிருக்கிற நிலங்களும் ஒரு வஸ்துதயான்கள். என்னால் அல்லாஹுவின யிக்கிரிச்சுதிலுடை என்னென்றான், நல்ல பிரத்யாஹ்லாதங்கள் உள்ளதாயத்துக்கூட என்று, நினைக்கூட சோாதிசேக்காம், அதை! ஸுர்஗த்திற்கு அதுமும் அதேவாத்தின்றி டார்யூம் அரிஞ்சிதிருந்த பெவத்தின்றி சில குள்ளாமங்கள் மாற்ற மாயிருந்து.

அத்தமுன்ற்தியான், அத்தமுப்ப்ஸின் அத்தம், என்னால் அவன் மரங்குவெச்சிருந்த பெவீக ரஹஸ்யபலுதிக்கள் என்றும் தன், அவன், அவிடை வெளிபூடுத்துக்கூடியுள்ளதாயில்லை. அவன்றை அத்தஹலீஃ என்ற குள்ளவிஶேஷமான அவன் அவர்க்காயிரும் பொய்யும் வெளிபூடுத்துவான் உடேஶிச்சிருந்து. அதுபோலை அவன்றை அல்லத்தாற் என்ற குள்ளவிஶேஷவும் வெளிபூடுத்துவான் தீருமானிச்சிருந்து. அத்தஹமூலம், அத்த ரூப்பு, அத்தமுஜ்ஜத்தை என்னி குள்ளாமங்களும், முடிநேகம் குள்ளாமங்களும் அவன் வெளிபூடுத்துவான் உடேஶிச்சிருந்து. அவன்றை மஹாமநங்கதயூடு அதிக்குத்தால் அவர் செய்த தெரிக் அவரை உடன் ரிக்ஷிக்கூவான் தழுவாராயில்லை. காரணம் அத் அவன்றை ஸவிஶேஷமாய ஒரு குள்ளாமமாக்குந்து. வழக்குதிரைத்தில்லின்று சேர்ந்தாகுந்து. ஸமயம் நீட்டிநல்குக் கூடுதல் என்று! பாபிக்க அவஸரங் நீட்டிநல்குந்து, பஶுநாதபிக்கூனதிக், அனைவை ஒருவன் பஶுநாதபிச்சாலை அவன்றை நேரை அவன் காருள்ளுத்தொடை திரியுந்து. ஹனி அப்காரம் செய்யுள்ளிலைக்கிறீர், அவன்றை அயீஶஶக்தி அவன்றை மேல் பிடிமுருக்கூனதான், என்னிடவென வேடநாஜங்கமாய பிரதிகார நடவடிக்கை அவன்றை மேல் பிரயோகிக்கூவான் அவன் கஶிவுருவான்.

என்னால் பெவபங் அவன் பூர்வமாக வெளிபூடுத்துக்கூடியுள்ளதாயிருக்கிற அவன் தெருக்கள் மரங்குவெய்க்கூனவான்கள்! என்னுகொள்ளுதான் கனி ரிக்ஷிச்சுஶேஷம், அவர்க்கு அவருடை நஷ்ட வெளிபூடுக்கூடியுள்ளதாயிருக்கிற காரணம் அவருடை பெவீகமாய வஸ்து அவர்க்கு நஷ்டமாயிருக்கிற அபேஷால் அதும் ஸுர்஗த்திலை ஹலக்கள்கொள்க்க அவருடை நஷ்ட மரங்கூ

கயுள்ளதாயி. ஹதுஸம்பவனமாயி விஶுலேபுர்அன்றை பறியு நடு காணுக. அவர் ஸ்டுபேரூங் ஸுர்ஜத்திலை ஹலகஸ் (பளிச்சு) தண்ணுடெமேல் ஸயங் மிய்கூவான் தூடனை. (ஸுர:த்ராவ 20:122)

தெவங் அவரை பொதின்த மர அதாயிருநூ. அதேன் பிஸ்துத பிவர்த்தனங்களுடை பேரூகஸ் அத்தில்லம், அஸ்ஸு த்தி, அத்தம்மர்ஹிரி:, அத்தலஜ்திவா, ஹவகஸ் தெவீகநாம அங்குமாயி யோஜிசுத்தரத்திலாயி தீர்நூ. அவன் அத்தஹலீ மாயி, அஸ்ஸுத்தார் அத்யி, அத்தாஹிர் அத்யி, அத்தமுஜ்தவி அத்யி. அஹுஹுரெர(ஒ) ரிபோர்ட் செய்ததாயி நமுக்க காணாங். அதிமனோஹரமாய 99 நாமங்கள், பாயகாலத்து விர சிதமாய நால் பிவாசக வசன ஸ்ரீமண்ணலோனில் ரேவபூதுத்தபூதிரிக்கூநூ.

அதிநிடயில் அஸ்ஸுத்தார் பிவாசகன் (ஸ)யுடை கால த்திங் முஞ்புத்த ரேவகஜிலோநூங் தனை ஹத் கள்ளத்தை வான் கഴியுக்கயில்ல. ஹத் அத்தகால ஹஸ்ஸாமிக ரசநகஜில் அபுர்வுமாயி கள்ளத்தாவுந காருவுமாள். பிவாசகன் (ஸ)யுடை அனேகம் பிரார்த்தநகஜிலுடெயாள், நாங் ஹத் மன ஸ்ஸிலாக்கூந்த. அவன்றி ஸவிஶேஷமாய ஸுளாநாமங்கள் குடுது தக்க மனஸ்ஸிலாக்கூந்தினாயி, தொன் அத்தங்கள்றி விஷய த்திலேக்க மடன்னிபோவுக்கயாள். அதிலுடை ஹத காருண்கள் நமுக்க குடுதுத்த நல்லாலயில் மனஸ்ஸிலாக்கூவான் ஸாயிக்கூ ந்தாள்.

ஹ ஸஂ஭வாநந்தரவுங் தெவங் அத்தமினை அரியிக்கூ வான் அத்தாஹிக்கூக்கயாள், அதாயத் தெவங் அதேஹதெத தெர்னெதடுத்திரிக்கூநூ ஏன்! ஹ தெர்னெதடுப்பிலுடை ரள்க் அத்தமீய ஸ்தாநங்கள் பின்துநரெள்க்கதாயிடுள்க். அதா யத் அஸ்ஸாஹுவிலேக்க திரியுக (அத்தாவ ஹலெவபி) அவ நிலேக்க பஶுநத்தபிச்சு மடன்னுக. தெவீக மார்஗ாந்தாந் நேடு க. (அத்தஹிதாய:ஹஞ்சஹு) அவன்றி தெர்னெதடுப்பு ஸஂவ யமாயி, அவனை போய்யபூதுத்துவாநாயி, ஸ்யஷ்டிப்பினூ முஞ்புத்த பரி஗ளாநகஸ் ஸஂவயமாயுங், பிஸ்துத வழக்க த்தில் நிங் கநிக்கூக்கூந்து ஸஂவயமாயுத்த முஞ்சீ ருமாநங்களுங், ஏனால் ஹ பிவர்த்தியிலுடை அவனில்

நினூட் அகனு போகாதிரிக்குந்தினுட் அலைக்கிட்ட அவன் (பெவத்தின்) பின்னாண்டில் நினூட் அவன் ஆட்டி ஓடிக்கொண்டில் ஒன் வஸ்துதயுட் போயுப்படுத்துவான் தீருமானிட்டிரிக்குநூட்.

மரிசு, பெவங் ஹதிலுட ஆடமினோடுஇல் அவன் ஸஹுடம், குடுத்தில் ஸ்நேஹம் பிக்டிப்பிக்குவானுஇல் ஏவ ஸரமாயி மாற்றம் ஹதினெ கள்டிருந்நுஇல்லு. ஏரு பஷ்ணேவா லிட்ட பரிணத்துபோலெ முஞ்கடம் அவன் அதிர்லங்ஹும் பின் அவனெ முரிவேல்பிக்குவான் கഴின்னில்லு. அயிக் ஸஹுடனேசு பாபணைலே தடயுந்நில்லு. பிமமவாதத்தில் தென் அதின் அடித்தர தோண்டுந்தான். யமாற்றம் ஸ்நேஹம், ஏராலே ஏரிக்கலும் நினேயிக்குவான் கழியுக்கயி ல்லு. தன் பிய பூடுவன்/பிய பூடுவஸ் ஒன்று தென் செய்தாலும்!

பெவவசநத்தின் தூட்டிச் (ஆடமின் வீச்சுபை ஸஂபந்திச் சூப்புகொள்க) அவன் கக்ஷிதாவ் அவனெ தெரண்ணதடுத்து, ஒன்று, பெவீக தெரண்ணது பூலெ ஏரு கூட்டுமாய ஏரு ஸமயதெத ஸுபிப்பிக்குந்தான் ஒன் கள்கொக்குவான் பாடில்லு. ஆடமின் நிலநில்பின் பிமம் ஹடுத்தில்தென் ஆ காரும் முஞ்கடமிருந்நு ஒன் மந்ஸிலாக்குக. ஹதுகொள்க்குமாக்குந்து, ஹா தெரண்ண டுப்பின் ஸுயீனம் பிக்கடமாக்குவான் தூட்டுத்தீர்த்து, பிஸ்துத அதிர்லங்ஹுமானத்தின் ஶேஷம் மாற்றமாயிருந்நு ஒன்தான். அதுகொள்கான் அல்லாஹு(த) அடிவரயிடு பரியுந்து. அண்ணென் அவன் பெவங் அவனெ தெர ண்ணதடுத்து, அவன் பஶுவாத்தாபம் அவன் ஸரீகரிச்சு, அண்ணென், அவன், அவன் மாற்றங்கூக்கயும் செய்து.

அண்ணெனயான், அதிலுடெயான், பெவீக தெரண்ண டுப்பு, அதின் ஸுயீனம், அஞ்சேஹத்தில் பிதூக்ஷீபிவிக்கு ந்து. (பஶுவாத்தபிக்குவான் அஞ்சேஹத்தின் அவஸரம் நல்கி யதிலுட, அல்லாஹு(த) அதினுஇல் அனுவாதம் நல்கியதிலுட, பெவீக மாப்பினாயி பொற்றபிகேள்க பொற்றமாக்கஸ் பாபிப்பிச்சுதிலுட, பஶுவாத்தாபம் ஸரீகரிக்குந்திலுட) அஞ்சேஹத்தில் ஏரு நவ அங்கினிவேஶம் உடலெடுக்கயும்,

வெவீக மார்஗ெரின் ஸ்ரீயத்தமாக்குக்கூடியும் செய்து. அதை தினால் ஒரு வசனம் நமுக்கு மூன்று ஸ்ரீபநக்கார் நல்குன்னு, அதுக்கொல்லுன்னு. அதாயத் தெரண்ணதுபோன்ற அதிக்கம் மாயி பஶுவத்தாபம் உள்ளக்குன்னு, பஶுவத்தாபத்தின்மீது மலமாயி லடிக்குன் மார்஗ெரின்.

அதுமின டூமியிலேக்கு கொள்ளு வாஸேஷன், வெவங் அடேஹத்தின், அவன் ஸ்ரீயம் தன்மீது அதூன்னத பொயிக்கு யால் வெளிப்பூத்திகொடுத்து. ஸ்ரீத்தின்மீது வெஷ் தன்மீது அபாரமாய ஶக்திவிஶேஷம் வெளிப்பூத்திகொடுத்தது போலே அதாயத் தாத்தமேந தாஷ்டு ஒரு லோகம் பிரதீ க்ஷமாக்குன்னத், காருகாரணங்கொள்ளக்குன்னு ஏன் வோயுப்பூத்துக்கூடியுள்ளது.

நினைக்க அரியேள்ள ஒரு காரும் வெவங் அதூமாயி தன்மீது ஸ்ரீஷ்டிக்கர்த்துதெத்தயான் அவன் ஸ்ரீயம் வெளிப்பூத்துக்கூடியுள்ளத். அதுகொள்ளுக்கு அதும், அவன்மீது பேருகொள்ளுக்கு, அவனோக்கு பிரார்த்தமிழு. அதாயத் யா! வாங்கி/காங்கி வாய்மை என்ன நிலத்தில் அவனோக்கு பிரார்த்தமிழு. அதிக் கேள்வி அவன் (அல்லாஹு) அவன்மீது பிரதேகமாய ஒல்லையை வெளிப்பூத்துக்கூடியுள்ளது. அபோஷும் அவன் அவன்மீது பிரஸ்துத பேருகொள்ளுக்கு அவனோக்கு பிரார்த்தமிழு. யா! முரீத்! அல்லயோ ஸமநஸ்தலை ஸேவனம் செய்துவரை! ஏனிடுக் கால்லாஹு(த) அவன்மீது தீருமானம் அவன் ஸ்ரீயம் வெளிப்பூத்துக்கூடியுள்ளது. அதாயத் வழக்ஷத்தின்மீது நினைவு மலம் கெஷிக்கிருதென்று! அபோஶ் அதும் அவன்மீது பேருகொள்ளுக்கு தனை பிரார்த்தமிழு யா! வஹ்ஹார்! அதாயத் எல்லாத்தினையும் கீழ்க்கொள்வாய்வரை! வெவங் அடேஹத்தை ஶிக்ஷிக்குவான் யுதிகூடியில்லை. அபோஶ் அதும் அவன்மீது பேருகொள்ளுக்கு தனை பிரார்த்தமிழு யா! ஹலீங்!

ஸபுத்திரவியாதாவு, அதிவெங்குமான், ஏல்லாம் தீருமானிக்குன்வான், அதிகீதிமான், வியிக்கர்த்தாவு ஏன் நாமங்கொள்ளுக்கு (யா ஹலீங்) பிரார்த்தமிழு. ஏனிடுவான் முன்கூட்டு வியிழு. பிரஸ்துத கனி தினைநினாயி! அபோஶ் அதும் அவன்மீது பேருகொள்ளுக்கு தனை பிரார்த்தமிழு யா! வஹ்ஹார்! அதாயத் எல்லாத்தினையும் கீழ்க்கொள்வாய்வரை! வெவங் அடேஹத்தை ஶிக்ஷிக்குவான் யுதிகூடியில்லை. அபோஶ் அதும் அவன்மீது பேருகொள்ளுக்கு தனை பிரார்த்தமிழு யா! ஹலீங்!

அல்லயோ மஹா மனஸ்கதையுடைவன்! தெவங் அபேஷாஷு அவர்ஸ் தெருவெல்லிபூடுத்தியில். அபேஷாஶ் அவன் அல்லா ஹுவினோக் அவர்ஸ் பேருகொள்க் ப்ரார்த்தி ஆ! யா! ஸ்ததார்! தெருக்கல்விலவும் மற்சுவெய்க்குளவன்! அஃபென் தெவங் அவர்ஸ் பஞ்சாதாபம் ஸ்ரீக்ரிசுபேஷாஶ் அதும் வீள்டும் அவர்ஸ் பேருகொள்கு தனை ப்ரார்த்தி ஆ! யா! தறுாஸ்! காருளைத்திர்ஸ் முர்த்தீமத்தொவவும் பஞ்சாதாபம் ஸ்ரீக்ரிக்குளவனுமாயவன்! அபேஷாஶ் தெவங் அதுமின் வோயூபூடுத்திக்கொடுத்து. அதாயத் அவர்ஸ் அனுஸர ஸ்கேட், அவனோடு உல் ஸுஷூபத்தின், அதியாய ஸ்நேஹ தின் ஒரு கோடுவும் வருத்தியில் என்! அபேஷாஶ் அதும் தெவதேதாக் அவர்ஸ் பேருகொள்கு தனை ப்ரார்த்தி ஆ! யா! வடுஃ! அல்லயோ கருளார்த்தமாயவன்!

இற ஸாஹபருத்தித் தெவங் அதுமின் டுமியிலேக் கொள்கு வனு. நிதூஜீவிதத்தினாவராமாயதெல்லாம் ஸுக ரூபூடுத்திக்கொடுத்து. அபேஷாஶ் அதும் அவர்ஸ் பேருகொள்க் கை ப்ரார்த்தி ஆ! யா! லீதீஹ்! அல்லயோ பரோ பகார தத்பரனாயவன்! அபேஷாஶ் தெவங் அதுமின் அவன் அதுவராமாய காருணைச் சேந்துள்ளதினுடை ஸஹநஶக்தி பிரானம் செய்து. அபேஷாஶ் அதும் அவர்ஸ் பேருகொள்க் கை ப்ரார்த்தி ஆ! யா! முஹாஸ்! அல்லயோ! ஸஹா யிக்குளவன்! எனிக் தெவங் அவன் (அதுமின்) ஸுர்஗ தித் நிரோயிக்கபூட்டிர்ஸ்யும், அவர்ஸ் அதிர் லங்ஹுன திர்ஸ்யும், தூட்டினுடை வீஷ்சயுதயும் ரஹஸ்யானைச் செவங் அதுமின் வெளிபூடுத்திக்கொடுக்குக்குயுள்ளதாயி. அபேஷாஶ் அதும் தெவீக ஸுயிக்க மனஸிலாக்குக்குயும் அங்஗ீகரிக்குக்குயும், அவர்ஸ் பேருகொள்க் கை அவனோடு ப்ரார்த்திக்குக்குயும் செய்து. யா! ஹக்ஸீ! அதிவூ யிமானாய வியிக்ரத்தாவே! அபேஷாஶ் தெவங் அதுமின் ஶதுக்கஸ்கதைதித் தெவங் விஜயம் நல்கி. அபே காரம் விஜயம் நல்கியபேஷாஶ் அதும் தெவதேதாக் அவர்ஸ் பேருகொள்கு தனை ப்ரார்த்தி ஆ! யா! நஸீர்! அல்லயோ விஜயம் நல்கி ஸஹாயிக்குளவன்! ஓடுவித் தெவங் அதுமின் தெவங் ஸஹாயி ஆ!, அடிமத்ராவகாஸம் வஹிக்குவானுடை

ஸஹாயி, அனைதன் அதுடே, அவனோக் ப்ரார்த்திட்டு, அவன் பேருகொள்ளுத்தனை, யா! தாவிர்! அல்லயோ துளக்காரனா யவனை!

இதொகை, அதுமினெதிரித்தீ, நடன ஸங்கவணைகளைக் கெவ்வீக தீருமானம் நடப்பிலாக்குவானுடை ஒரு பதுதி மாறு மாயிருள்ளு, ஏனிக்கு நியமபரமாய் காருண்யேசு அதேபத்தின்றீ மேல் புமத்தபூடுக்கயாயிருள்ளு. அதாயத்து கெவங் அதே ஹதெத ழூமியிலேக்கு கொள்ளுவன், அதிலுடை அதேபத் தின்றீ மேலும் அதேபத்திலுடையும் ஸமாயானம் உள்ளடக்கம் வானும்- ரள்ளு காருண்யீலுடை தாஸ்யம்- ஸபுர்ணமாயும் பரப்பர பூரகண்ணூயி தீருந்தினாயி! ஒரு தாஸ்யம் கெவ்வீக தீருமானங்களித்தீ அதுடே ஸப்யிதமாயி நில்க்குக், மரூன் அவன்றீ (கெவத்தின்றீ) தீருமானங்கள் பூர்த்தீக ரிட்டுகொடுக்குவான்திலுடையுடை கெவ்வீக தாஸ்யம்.

கெவத்தின்றீ ஹதினேக்கூசு ஏற்குமஹத்தமாய் ஸம்மா நமான் அதுமின்றீ மேல் சொறின்றைகொடுக்குவானுடைத்து? கெவத்தின்றீ அதுமினோடுடை உடாரத ஏற்றமஹத்தமான்? ஹத உடாரமங்ஸப்பிதி, பரோஷ்கார தத்பரத, அல்லாஹு(த) ஹத் விஶദமாக்கியிடுள்ளது! மாநவகுலத்தின்றீ மொத்தத்தின்றீ! ஏற்போ சொகை மாநவகுலம் அபகடத்தின்றீ பதிக்குமோ, மாநவன் ஸத்பந்மாவ் விட்க வழிசுலிட்டுபோகுமோ, அல்லாஹு(த) யை அவன் விஸ்மரிக்குமோ, அற்போசு அல்லாஹு(த) அவன்றீ அது மின் வீள்ளும் ரூஹுத் வுத்ஸுமாயி நியோக்குவான்தான். பிஸ்துத அதுடே ஒரு மனுஷ்யானைனிரிக்கை, அவன்றீ ஸுஷ்டியிலுடை ஏல்லா தூர்வெலுப்புண்ணோடாப்பும் தனை, மனு ஷ்யஸுஷ்டிப்பிலெ-ஏனாத் அதோடாப்பும் அல்லாஹுவின்றீ காருண்யவும் அவன்றீ அபரிமிதஶக்தியும் அவனிலேக்கிற ஆருள்ளு, ஏனிக்கு கெவ்வீக வெളிபாடுக்களிலுடை அவனை ஸஹா யிக்குவன், ஒரு பிரதேகமாய் ஸப்யத்திலுடை, அத்து ஸ்நேഹ தாத் ஸுஷ்டிக்கபூடுவான்தான், அத்து அல்லாஹுவின்றீ அவன்றீ வலீஹமாரோடுள்ளடக்குவான்தான், அத்து, அற்போசு அவன் தனை ஸேரிக்கு அவன்றீ வலீஹத்துக்க்கூடு, ஸஹாயி அதயிரி மாருந தான். ழூமியின்றீ அவன்றீ தூதைபூர்த்தீகரணத்தின்றீ அதுவ ஶுமாய் நிலத்தின்றீ அவன் (அல்லாஹு) ஸஹாயிக்குவான்தான்.

அதீஷமங்குலில்லாஹ். அல்லாஹு(த) அடேஹதை கைவிடுவதற்கு நிலை மிகு அடேஹத்தின் அதுவசூமாய் மார்஗னிருடேஶங் நல்குகிறோம். ஹஸ்பீஸிரீயூம் அவன்றே ஸெந்திரீயூம் பல திக்கல் ஏஜன்ஸீஸ் பொன்னிகேஸ்ட்டென்ட் அவன்றியான். ஏனிடுவான் மாநவகுலத்தின் வழிகாணிச்சுகொடுக்குவினால் விஶிஷ்யா அல்லாஹுவின்றே டூஷ்டாந்தனைகளை அம்ஹீக்ரிக்குகிறோம், அல்லாஹுவின்றே டுதன்றே அநாமநதை ஸபீக்ரிக்குவான் முனோட்டுவருவதற்கு அவன் அவன்றே ஸத்பந்தாவத்துறை காணிக்குவினால் அவன்றே காணிக்குவினால்.

மாநவகுலதைாடுவதற்கு அல்லாஹுவின்றே ஸ்நேഹம் ஹபுகாரனமான் விஶெக்ரிக்கெப்டுவதற்கு உதவும். ஒரு டுதனை நியோகிக்காத்திடத்தைாலும் காலம் அவன் ஜநதயை ஶிக்ஷிக்குகிறீல்லை. பிரஸ்துத கெவபதுதனோட் அல்லாஹுவினாலும் ஸ்நேஹம், ஒரு பிதாவின் தலை மக்களோடுவதற்கு ஸ்நேஹத்திலுமுபரியாயிரிக்குவது. அவன்றே வலீஹயிலுடைய அவன் மாநவகுலத்தின் வழிகாணிக்குவினால். லோகத்து வாடிக்கூலும் ஏதாவது மஹாநாய வலீஹ நம்முடைய யஜமானராய் ஹஸ்தம் முஹம்மத் முஸ்தம்(ஸ)அதியிருவினால் அல்லாஹு(த)யுடைய ஏல்லா டுதமாறும் சதுக்கதில், அதும்(அ)ன்றே அதுமீய அனந்தராவகாஶிக்கல்லாகுவினால். ஹஸ்தம் அதும் (அ)னை அல்லாஹு(த) அனுஶாஹிக்குகிறோம் வெளிபாடுகள் நல்குகிறோம், அதிலுடைய அவன்றே, அல்லாஹுவின்றே ஏல்லா மஹதவாயும் மாநவகுலத்தில் பிரத்யக்ஷீஹிக்குகிறோம், அண்ணென நான் அவனை மாற்ற அந்தாயிக்குகிறோம், நான் நம்முடைய ஸ்நேஹவர்ஷம் அவனில் சொரியுகிறோம், நான் அவன்னாயி ஸ்நேஹதும் அடியாவைய்க்குகிறோம் செய்யுவினால். நான் ஹபுகாரம் செய்யுவோஸ், கெவீக் காருண்யவும் கெவீக் ஸ்நேஹவும் நமுக்காயி அவன் கருதிவைய்க்குவினால். ஹஸ்ஹா அல்லாஹ் !

ஹனதை பிரஸங்கத்தின்றே உண்மொங்காரம் தொனிவிடை உபங்காரிக்குகிறோம். ஹஸ்ஹாஅல்லாஹ்! அடுத்த வெள்ளியாச்சயும் ஹதே விஷயம் தூட்டுவானுலுக் தழஹீப் அவன் நல்கி அனுஶாஹிக்கெடு!

ஏல்லா விஶவாஸிக்கெட்டுமீது அல்லாஹு(த) அனுஶாஹிக்கெடு!

அவனுமாயி கூடுதல் சேர்னுளில்கூவான் அவன் அவரை ஸஹாயிக்கெடு! விஶிஷ்யா ஹ நூராள்டித் தீவன்றே வலீஹ யூட அதூமநஸமயத்து! மானவகுலத்தின்றே ஹூதயண்ணே அல்லாஹு(த) துரக்கெடு! ஹ பிரகாஶம் காஸுவான் அவரை அவன் ஸஹாயிக்கெடு! அவன்றே ஸமானத்தக்லில்லாத்த ஓராத்தும் அவர் அங்஗ீகரிக்கெடு. அவன்றே பிரதிநியியை அவர் அங்஗ீ கரிக்கெடு! அனைத்தை அவரும் ஹ நூராள்டிலை அவன்றே ஸ்நேഹத்தின் பாதீஷுதராக்கெடு! ஹஸ்ரா அல்லாஹ்! அதுமீன்!

DIVINE REVELATIONS

பிரைவெளிபாடுகள்

ஸ்தாங் டாக: ஹ வெள்ளியாற்சு தூப்ஜஜுங் நமஸ்கா ராந்தராங் வெள்ளியாற்சு ராவிலை லடிசு வெளிபாடுகள். ஒரு பிரயாநபூஷ் காருதெத்த ஸஂபாயிசு ஒரு தீருமானமெடுக்கு நீதிக் முனிப் அல்லாஹு(த)யோக் வழிரையிகங் டுஅது செய்யு கயுள்ளாயி. அத்தூப்ஜஜுலில்லாஹ் அல்லாஹு(த) ஏனிக்க் ஹ வெளிபாடுகள் ஏக்கடேஶம் 3.05 a.m.க் (வழிரை வலிய தளைப்புஷூஷ் ராத்தியாயிருநூ) நல்குகயுள்ளாயி. ஹ நெவீக ஸஙே ஶண்டீ ஏனிக்க் முன் பிராவஶும் வெளிபூடுத்தப்படுக யுள்ளாயி. மஜ்ர நமஸ்காரஸமயம் வரை அது தூடருக யுள்ளாயி!

அத்தூப்ஜஜுலில்லாஹில்லாஹ் அன்ஸல அல அஸ்திஹி ரூஹித் வுத்ஸி வலம் யஜ்அத்லஹு ஹவஜ

தஞ்சீ தாஸங்கீமேத் பரிசூலாத்தமாவினை ஹிக்கிய அல்லா ஹுவினாகுநூ ஸ்தாந்துதியும், ஹக்காருத்தித் தீவன் யாதொருவிய அவழகத்தயும் காடியிடில்ல. (அதாயத் தீவனிரக்கிய வெளிபாடுகளைல்லாம் ஸத்துமாயது தெள்யான், அவயித் யாதொருவிய ஸஂஶயவுமில்ல.)

அன்ஹு லக்யுஅம்மின் மின் வழமிக்க ஹல்லா மன் வச் அதுமான ஹலா தவ்தலைஸ் ஸிமாகாநுயப்புலுக்

நின்ற ஜநதயித் (ஹவிடெ ஸுஷிப்பிக்கூந்த மஹிஷு)

ஸிலை ஜனஅண்ண) ஹபோஸ் விஶவஸிசூவரல்லாதெ மற்றாறு பூதூதாயி விஶவஸிக்குந்தலூ. அவர் செய்துநேர்த்த நீ பூஃவிகேள்டதிலூ.

அஹ அங்க தூக்ரீஹுநாஸ ஹதா யகூநு முஅஞ்மினீங்

ஜனஅண்ஸ் விஶவஸிக்குந்தாயி தீருவாங் நீ அவரை நிர்வெந்திகேள்டதாயிடுள்ளோ?

ஹஜ்தநிவூ லால்கூந் தூஹ்லிஹுங்

அவரை விடுபோவுக, அதுமுலங் நினேஸ் விஜயிக்குந்தாயி தீராங்.

வ உலாஜ்க ஹுமுஞ் முஅஞ்மதுங்

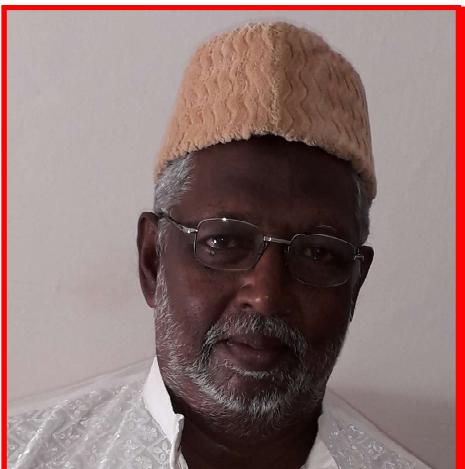
அவர் தனையாங் பதியிலங்ஹகர்

வ அந அவ்தற்துக ஹஸ்தமின்ச் லீமா யூஹா

எநாங் நினை தெர்தெடுத்திரிக்கூநு. எநாங் நினக்கூந் போகுந வெஜிபாடுகஸ் ஶஹிசூ கேஸ்கூக.

வுஞ், குல்லூங் முதரைஸ்ஸுங் ஹதிரவெஸு : ஹஸ்தன்ச் லமுந மங் அஸ்ஹாபூ ஸரிராதி ஸ்விழி வமனிஹ்தாப்

பரியுக! ஹல்லாவருங் காத்திரிக்கூக்கயாங். அதயதி நாஞ் காத்திரிக்கூ! ஶரிகூந் நேர்மாற்றங் பொவிசூவரா ரெநுங் ஶரியாய பாதயிலுஒவராரெநுங் தாமஸங் வின அளியுந்தாங்.

Translated By :

Mukarram R. Jamaludin Raother

Fauzia Jamal Zain & Fazil Jamal

Issued By :

Amir - Jamaat Ul Sahih Al Islam

South Zone - Kerala, India

E-mail : jamal.raother@gmail.com

Web : www.jamaat-ul-sahih-al-islam.com

Blog : www.sahih-al-islam.blogspot.in